

Sygn. akt IV KK 659/18

POSTANOWIENIE

Dnia 14 maja 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Rafał Malarski

na posiedzeniu bez udziału stron (art. 535 § 3 k.p.k.),
po rozpoznaniu w dniu 14 maja 2019r.,
sprawy **M. A.**
o odszkodowanie
z powodu kasacji wniesionej przez pełnomocnika wnioskodawcy
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 10 maja 2018r., sygn. akt II AKa [...],
utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w K.
z dnia 28 listopada 2017r., sygn. akt III Ko [...],

postanowił:

- 1. oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną;**
- 2. obciążyć wnioskodawcę kosztami sądowymi za postępowanie kasacyjne.**

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w K., wyrokiem z 28 listopada 2017r., zasądził od Skarbu Państwa na rzecz M. A. kwotę 2 507 197,79 zł tytułem odszkodowania za niewątpliwie niesłuszne tymczasowe aresztowanie; w pozostałym zakresie żądanie wniosku oddalił.

Wyrokiem z 10 maja 2018r. Sąd Apelacyjny w [...] utrzymał w mocy zaskarżone apelacją prokuratora i pełnomocnika wnioskodawcy orzeczenie pierwszoinstancyjne.

Kasację od wyroku Sądu odwoławczego w części utrzymującej w mocy rozstrzygnięcie w przedmiocie odsetek wywiódł pełnomocnik wnioskodawcy.

Skarżący wskazał na rażące naruszenie prawa, mianowicie art. 481 § 1 i § 2 k.c., art. 476 k.c., art. 455 k.c. i art. 1 k.p.c. w zw. z art. 558 k.p.k. oraz art. 7 Konstytucji RP. W konsekwencji wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi odwoławczemu.

W odpowiedzi na kasację prokurator Prokuratury Regionalnej w [...] zażądał jej oddalenia jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja okazała się bezzasadna w stopniu oczywistym.

Skarżący, powołując zarzut rażącego naruszenia przepisów prawa cywilnego, podniósł, że błędnie ustalono datę, od której należało naliczać odsetki od zasądzonej na rzecz wnioskodawcy kwoty. Przedstawił stanowisko, że wystąpienie z żądaniem odszkodowania do Sądu jest równoznaczne z wymagalnością wierzytelności, gdyż pewna jest już wtedy wysokość roszczenia. Założenie zaprezentowane w kasacji, a wcześniej w apelacji, było ewidentnie błędne, albowiem w chwili wystąpienia z wnioskiem kwota ostatecznie zasądzona nie była znana ani dłużnikowi, ani wierzycielowi, ani Sądowi orzekającemu. Wobec tego dłużnik nie był w zwłoce od czasu złożenia wniosku o odszkodowanie, ponieważ nie wiedział, jaką kwotę miałby zapłacić (i czy w ogóle) i dopiero orzeczenie Sądu Okręgowego z 28 listopada 2017r. tę kwotę oznaczyło. Dla porządku należało dodać, że pomimo cywilnych cech przedmiotowego roszczenia nie można przyjąć, że powstała odpowiedzialność miała charakter deliktowy lub kontraktowy, albowiem w przypadku odpowiedzialności z czynu niedozwolonego rozmiar szkody jest już pewny w chwili jej wyrządzenia (co tutaj zostało jednoznacznie wykluczone), zaś przeszkodą do przyjęcia charakteru kontraktowego (umownego) roszczenia było to, że oskarżyciel publiczny nie mógł go uznać. Wobec tego wypadało stwierdzić, że odsetki są należne za okres opóźnienia realizacji świadczenia wymagalnego, którą to zwłokę liczy się od daty wydania prawomocnego orzeczenia sądowego, stanowiącego podstawę zapłaty. Tym samym zgodzić się trzeba ze stanowiskiem Sądu odwoławczego, który zaaprobował ustalenie, że wymagalność roszczenia rozpoczęła bieg od chwili uprawomocnienia się wyroku, w którym określono wysokość wierzytelności należnej wnioskodawcy od Skarbu Państwa. Takie zapatrywanie prawne stanowi

utrwaloną linię orzeczniczą (zob. uchwała SN z 10 grudnia 1991r., I KZP 35/91; post. SN z 9 stycznia 2009r.,WK 17/13; post. SN z 19 października 2010, II KK 26/10).

Z powyższych powodów Sąd Najwyższy orzekł jak w dyspozytywnej części postanowienia, oddalając kasację jako oczywiście bezzasadną w rozumieniu art. 535 § 3 k.p.k., zaś mając na względzie treść art. 636 § 1 k.p.k. i 637a k.p.k., obciążył wnioskodawcę obowiązkiem pokrycia kosztów sądowych za postępowanie kasacyjne.